

H. O. Hansen: Ogsaa jeg anser Gennemførelsen af dette Lovforslag for nødvendig, dels paa Grund af den Udgift, Udsmygningen forvolder os, og dels paa Grund af Mangelen paa Skillemønt. Jeg har imidlertid ønsket at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de nye Mønters Størrelse. Jeg vil indstændigt henstille til den højtærede Finansminister, at navnlig Størrelsen af 25 Øren ikke bliver som foreslaaet i Lovforslaget. Denne Møntsort er jo en gængs Møntsort her i Landet og bruges meget til Salgsautomater, Automater for Salg af Frugt, Chokolade, og Cigarer, og hvis den bliver gjort betydelig større, end den nu er, faar Indehaverne af saadanne Automater en ikke ringe Udgift paa at forandre Indkastet, saaledes at de nye 25 Ører kan bruges. Men ikke nok med det; hvis man gennemfører den foreslaaede Størrelse, vil den tyske 50 Pfennig kunne bruges i disse Automater, og dette vil give Anledning til mange af de saakaldte Automatsnyderier. Jeg vil, som sagt, henstille til den højtærede Finansminister, om ikke det var muligt, at en saa gængs Mønt som 25 Øren, selv om den gennemhulles, kan beholde den Størrelse, den har nu, eller hvis dette ikke er muligt, at der i alt Fald vælges en saadan Størrelse, at en 50 Pfennig ikke kan gaa gennem Mekanismen i en Salgsautomat og virke som vore nye 25 Ører.

Finansministeren (N. Neergaard): De forskellige Spørgsmaal, der er rejst med Hensyn til Nationalbankens Stilling, skal jeg ikke for nærværende komme ind paa. Naturligvis, vil de Bemærkninger, der er fremført, blive taget under Overvejelse, men Spørgsmaalet om Forholdet til Nationalbanken vil jo foreligge om kort Tid, naar eventuelt Forslag om Fornyelse af Fritagelsen for Guldindløsning kommer til at foreligge for Rigsdagen. Der maa Spørgsmaalet om eventuelle Ændringer i Nationalbankens Oktroj tages op, og hvis der opstaar nogen særlig Fordel for Nationalbanken ved Inddragelsen af 1 Krone Sedler, er det Stedet at forhandle det ved Behandlingen af dette Lovforslag. At der retslig skulde paahvile Nationalbanken nogen Pligt til at deltage i de Omkostninger, som Forholdet til Sverige medfører for Staten, kan jeg ikke indrømme. Den Opfattelse tror jeg ikke, man kommer nogen Vej med. Det er utvivlsomt en Pligt for Staten, der her foreligger, og hvorledes man i øvrigt vil ordne Forholdet til Nationalbanken, maa, som sagt, drøftes under Behandlingen af det andet Lovforslag.

Til de Bemærkninger, der er gjort om Mønternes Form og Størrelse, maa jeg sige, at paa Grund af de særlige Forhold, hvorunder et Lovforslag som dette maa forbedres, er det givet, at deres Størrelse og Udseende har maattet være Genstand for Forhandling mellem de tre nordiske Regeringer, og der foreligger Mønttyper og Møntstørrelser, som er accepteret i de to andre Lande som Forudsætning for de Love, der er vedtaget eller bliver vedtaget der; med Hensyn til dette vil der derfor ikke kunne gøres nogen Forandring.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Jeg har ikke sagt, at Staten havde et juridisk Krav paa Nationalbanken. Hvis det var Tilfældet, mener jeg, den højtærede Finansminister maatte have gjort det gældende. Jeg tror endog ogsaa, at man, som den højtærede Finansminister sagde, maa gaa ud fra, at Møntkonventionen og den Lov, der gælder i Henhold til Møntoverenskomsten, maa forstaas saaledes, at det faktisk er Staten, der har Forpligtelsen i dette Forhold overfor Sverige, naar man derfra kommer med til Sverige oversendte danske Metalmonter og forlanger dem indløst med Hovedmønt. Men Finansministeren gjorde i sine Bemærkninger den Indrømmelse, synes jeg, at der kan være Tale om et moralsk Krav paa Nationalbanken, og det glæder mig, at den højtærede Finansminister vil være med til, naar vi næste Gang skal forhandle Guldindløselighedsloven, at forhandle med Nationalbanken og faa den til at paatage sig de Udgifter, som Staten her har paataget sig, fordi Nationalbanken efter eget Begær har faaet vedtaget en Lov, der gør det umuligt for Staten at komme i Besiddelse af de Hovedmonter, der er nødvendige for at indløse de fra Sverige hertil oversendte Metalmonter. Jeg glæder mig over det Svar, den højtærede Finansminister har givet; det aabner Mulighed for, at man kan faa dette Forhold ordnet paa en saadan Maade, at Staten ikke skal bære denne kolossale Udgift, i hvert Fald ikke alene, en Udgift, som nu er oppe paa 4 Mill. Kr.

Finansministeren (N. Neergaard): Det ærede Medlem Hr. Hauge har ikke forstaaet mig rigtigt, naar han mener, at jeg har udtalt noget om, at Staten har et moralsk Krav paa Nationalbanken. Det, jeg har sagt, var, at Spørgsmaalet om,